

[Stavad]

servative ordfører, hr. Aagaard, kunne sørge for at det er. Hvis hr. Aagaard vil svare på det, der bliver spurgt om, kunne jeg sådan set have klaret mig med én kort bemærkning.

Jeg må sige til hr. Aagaard, at jeg synes, det efterhånden bliver meget svært at have nogen som helst tillid til, at der ligger noget reelt skifte og nogen realiteter i den åbningsredegørelse, som statsministeren kom med, når den konservative ordfører end ikke her fra Folketingets talerstol vil bekræfte, at når man taler om øget aktivitet i statsministerens åbningsredegørelse, er det udtryk for en højere aktivitet i 1993 end i 1992. Hr. Aagaard har end ikke villet bekræfte, at når der er indføjet 1,7 mia. kr. som besparelser på finansloven på anlægssiden i 1993 i forhold til 1992, er forudsætningen for, at man kan tale om øget anlægsaktivitet, at man tager udgangspunkt i et finanslovtal, der er 1,7 mia. kr. højere end det, der er lagt frem. Først derfra vil det være øget, for alt andet er nedskæring.

Så for at denne debat ikke skal køre ud på et sidespor, beder jeg hr. Aagaard om at give Folketinget et klart svar på, om hr. Aagaards og regeringens udsagn om, at man ønsker øget aktivitet, er i forhold til en finanslov, der er skåret ned, eller om det er i forhold til den virkelige situation i 1992. Det må der kunne svares på.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Min første og eneste.

Jeg kan egentlig ikke rigtig forstå den iver efter at få hr. Aagaard til at bekræfte, hvad statsministeren sagde i forgårs. Statsministeren er jo til stede. Vil hr. Stavad antyde, at statsministeren ikke mente det, han sagde i forgårs? Jeg anser det for utænkeligt, og derfor synes jeg, det er en strid om kejserens skæg.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Nu er der jo kun gået to dage, siden statsministeren holdt sin åbningsredegørelse, og derfor har jeg stor forståelse for, at hr. Arne Melchior endnu ikke har nået at lære den udenad – det tror jeg heller ikke der er så mange andre der har.

Hvis hr. Arne Melchior havde ulejligheden med at læse det afsnit, som jeg har henvist til, i statsministerens åbningsredegørelse, ville han

vide, at det dér hedder, at man vil lempe finanspolitikken i forhold til finanslovsforslaget for 1993. Finanslovsforslaget for 1993 indeholder en finanspolitisk stramning på 6 mia. kr. bl.a. i form af 1,7 mia. kr. færre anlægsinvesteringer, bl.a. i form af en tredjedels beskæring af erhvervs politikken.

Men jeg er enig med hr. Arne Melchior i, at jeg ikke ville betragte det som mindre autoritativt, om statsministeren svarede i stedet for hr. Aagaard.

(Kort bemærkning).

Risgaard Knudsen (S):

Al respekt for statsministerens åbningstale på den første mødedag i denne folketingssamling – i disse minutter er det imidlertid den konservative ordførers tale, Tinget koncentrerer sig om.

Den socialdemokratiske finanslovsordfører, hr. Stavad, har nu et par gange formuleret sig meget klart i form af spørgsmål til den konservative ordfører, og jeg synes, Tinget må have et rimeligt krav på at få et svar fra den konservative ordfører på det spørgsmål, hr. Stavad har stillet, inden formanden giver ordet til Venstres ordfører.

Hvis hr. Aagaard foretrækker ikke at besvare hr. Stavads sidste, meget konkret formulerede spørgsmål, er det også for Folketinget et meget interessant svar, som måske i de efterfølgende timer vil være med til at sætte et særligt præg på Tingets forhandlinger i dag.

Peter Brixtofte (V):

Allerførst vil jeg på Venstres vegne sige tak til statsministeren for en indholdsrig og dynamisk åbningstale. Talen koncentrerede sig om de to største opgaver for Danmark netop nu: forholdet til Europa og den alt for store arbejdsløshed. Vi ved alle, at der er opnået store resultater i de første ti år med hr. Poul Schlüter som statsminister. Vi har fået et stort overskud på betalingsbalancen og en lav inflation. Begge dele sikrer en stærk krone i et meget uroligt valutamarked. På mange andre områder er Danmark blevet et bedre land at bo i efter disse ti år. Resultaterne er utallige, og først og fremmest er der sket en positiv holdningsændring på en række områder.

Men der er naturligvis også uløste problemer, og heraf er den alt for store arbejdsløshed